Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Comunist Român, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

ANUL XVI NR. 30 (1022) MIERCURI 28 IULIE 1965 ※ 8 PAGINI 30 BANI

ȘEDINȚA PLENARĂ A COMITETULUI CENTRAL AL P. C. R.

Comitetul Central al Partidului Comunist Român, ales la cel de-al IX-lea Congres, s-a întrunit în ședință plenară, în seara zilei de 23 iulie.

La deschiderea ședinței, tovarășul Gheorghe Apostol a făcut propunerea ca tovarășul Nicolae Ceaușescu să fie ales secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

Propunerea a fost primită cu puternice și îndelungi aplauze.

În unanimitate, plenara l-a ales pe tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU în funcția de secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

În continuare, tovarășul Nicolae Ceaușescu a propus să fie aleasă o comisie care să facă propuneri privind componența Comitetului Executiv, a Prezidiului Permanent și a Secretariatului Comitetului Central.

Plenara a ales în unanimitate comisia formată din tovarășii: Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Stoica și Vasile Vîlcu.

Comisia a propus plenarei ca din Comitetul Executiv să facă parte 15 membri și 10 supleanți, din Prezidiul Permanent — 7 membri, iar Secretariatul să fie format din 9 membri.

Puse la vot, propunerile au fost adoptate în unanimitate.

Apoi au fost supuse votului propunerile nominale prezentate de comisie pentru Comitetul Executiv, Prezidiul Permanent și Secretariatul C.C. al P.C.R.

Toate propunerile au fost votate în unanimitate.

Au fost aleși tovarășii:

MEMBRII COMITETULUI EXECUTIV AL C.C. AL P.C.R.

NICOLAE CEAUȘESCU
Chivu Stoica
Ion Gheorghe Maurer
Gheorghe Apostol
Alexandru Bîrlădeanu
Emil Bodnaraș
Petre Borilă
Alexandru Drăghici
Constantin Drăgan
Alexandru Moghioroș
Paul Niculescu-Mizil
Leonte Răutu
Gogu Radulescu
Leontin Sălăjan
Ștefan Voitec

MEMBRII SUPLEANȚI AI COMITETULUI EXECUTIV

Iosif Banc
Maxim Berghianu
Petre Blajovici
Dumitru Coliu
Florian Dănălache
Ianoș Fazekaș
Mihai Gere
Petre Lupu
Ilie Verdeț
Vasile Vîlcu

MEMBRII PREZIDIULUI PERMANENT

NICOLAE CEAUȘESCU
Chivu Stoica
Ion Gheorghe Maurer
Gheorghe Apostol
Alexandru Bîrlădeanu
Emil Bodnaraș
Alexandru Drăghici

SECRETARIATUL

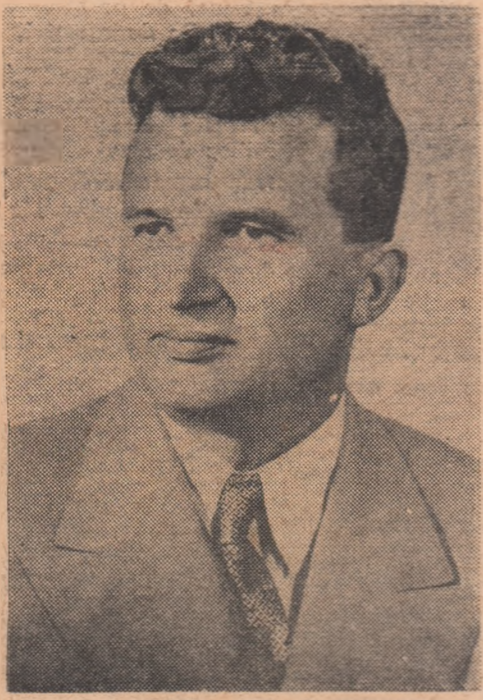
NICOLAE CEAUȘESCU
— Secretar general
Alexandru Drăghici
Alexandru Moghioroș
Mihai Dalea
Manea Mănescu
Paul Niculescu-Mizil
Vasile Patilineț
Leonte Răutu
Virgil Trofin
— Secretari ai C.C.

De asemenea, plenara a desemnat Colegiul Central de partid în următoarea componență: Dumitru Coliu — președinte, Ion Vințe — vicepreședinte; Andrei Cervencovici; Ștefan Duduman; Dumitru Ivanovici; Gheorghe Ionescu; Ion Medrea; Dumitru Popa; Ion Guran.

*

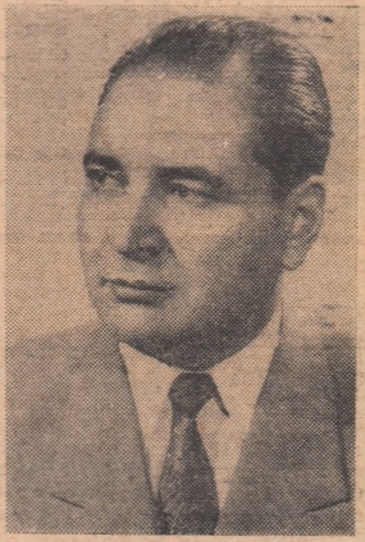
În aceeași seară a avut loc ședința de constituire a Comisiei Centrale de Revizie. Președinte a fost ales tovarășul Constantin Pîrvulescu.

MEMBRII COMITETULUI EXECUTIV AL C. C. AL P. C. R.


NICOLAE CEAUȘESCU


CHIVU STOICA


ION GHEORGHE MAURER


GHEORGHE APOSTOL


ALEXANDRU BÎRLĂDEANU

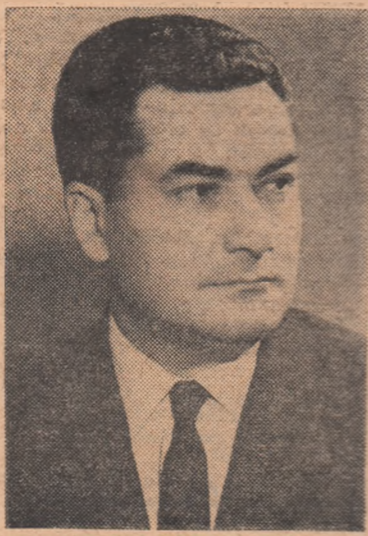

EMIL BODNARAȘ


PETRE BORILĂ

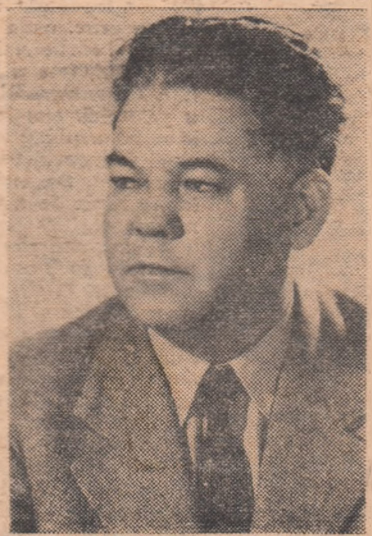

ALEXANDRU DRĂGHICI


CONSTANTIN DRĂGAN


ALEXANDRU MOGHIOROȘ


PAUL NICULESCU-MIZIL


LEONTE RĂUTU


GOGU RĂDULESCU


LEONTIN SĂLĂJAN


ȘTEFAN VOITEC



E vacanță. Și cîte bucurii aduce fiecare dintre aceste zile miilor de pionieri și elevi de pe întreg cuprinsul țării! Din goana trenului și în graba condeiului, alergînd pe filele blocnotesului, am notat trei dintre aceste bucurii, trei secvențe de vacanță.

PLEACĂ UN TREN SPRE ZAREA ALBASTRĂ

Frumoasa gară a Brașovului. O garnitură (numai din cinci vagoane de călători și-o locomotivă sub presiune) așteaptă semnalul de pornire. La geamurile vagoanelor, pe jumătate deschise, se află ciorchine... capete de băieți și fetițe. Și-i atîta veselie, atîta zarvă...

— Încotro, copii?

— În excursie, la Zărnești și la Piatra Craiului.

— Și cîte zile durează excursia?

— Trei zile!

— Și cum îți spune ție?

— Mihaela.

— Și mai cum?

— ...

Răsună un șuierat ascuțit. Și nu mai aud ce-mi răspunde fetița cu codițe bălaie și ochi albaștri. Trenul pornește la drum. Zarva devine și mai mare. Pălăria de pai, cu boruri largi, de pe capul unui țînc e luată de curentul de aer și rostogolită pe peron. Dar țîncului n-are nici cînd să-i dea lacrimile de necaz. Un tînăr cu alură de sportiv se repede, ridică pălăria, aleargă pe lîngă garnitură pînă ajunge în dreptul păgubașului, și i-o întinde. Iar acesta o apucă zdravăn cu amîndouă mîinile.

Au plecat. Și n-am aflat nici măcar de unde sînt. Încerc să-mi potolesc ciuda, ca de obicei, rezolvînd în gînd exerciții de aritmetică: 5 vagoane a circa 70 locuri fiecare — circa 350 de locuri. Deci, pe puțin 350 de pionieri și elevi care aleargă, cu trenul, spre zarea albastră sprijinită pe umerii munților; deci cel puțin 350 de copii care-și vor petrece trei zile în minunatul peisaj al Zărneștilor și Pietrii Craiului.

VIITORUL PATRIEI — DE VORBĂ CU TRECUTUL EI

O stradă, îngustă și întortocheată, străjuită de zidurile înalte de cîțiva metri ale vechilor clădiri din tot așa de vechea cetate a Sighișoarei. Cîțiva pionieri, în mîini cu niște hîrtii acoperite cu schițe în culori, cu pensule și o cutie cu vopsea roșie, desenează din loc în loc, pe ziduri, niște săgeți.

— Ce faceți voi aici?

— Ajutăm viitorul să stea de vorbă cu trecutul.

— ?!?...

Abia după ce a trecut prima nedumerire, l-am observat în mijlocul grupului pe Iosif Bokor, instructorul superior al taberei locale. El mi-a explicat despre ce-i vorba. În fiecare zi, zeci de pionieri și elevi din toată țara — viitorul patriei — vin și vizitează cetatea, stau de vorbă cu trecutul țării, al poporului nostru. Sînt multe de văzut în Cetatea Sighișoarei: clădirile de sute de ani, obiecte de uz casnic sau artistice, din comuna primitivă pînă la revoluția din 1848 inclusiv, expuse în muzeul cetății. Pentru ca viitorul să poată sta mai comod de vorbă cu trecutul, el, instructorul și cu ceilalți cîțiva pionieri, marcau acum cel mai potrivit itinerar prin cetate.

În cartea de impresii de la muzeu, citind rîndurile scrise de micii vizitatori (printre care elevii școlilor din comunele Drăușeni și Nadeș, cei de la Școala generală de 8 ani nr. 2 din Sibiu și alții) am avut prilejul să mă conving că, într-adevăr, aici se desfășoară zilnic un interesant și instructiv dialog între viitorul patriei și trecutul ei.

ZIUA BUNĂ SE CUNOAȘTE DE DIMINEAȚĂ

Proverbul acesta e primul lucru pe care l-au învățat cei peste 50 de copii — fetițe și băieți de la școlile din Cîmpia Turzii — de cum au pășit (chiar din primele zile ale vacanței) peste pragul marii și modernei săli de gimnastică a asociației sportive din oraș. Și să-i vedeți cum nu uită, tot timpul orelor de antrenamente (de trei ori pe săptămînă), nici o clipă proverbul acesta. Sînt numai ochi și urechi (băieții la explicațiile antrenorului Ion Beldeanu, iar fetele la explicațiile elevei Gaia Elena din clasa a X-a, o talentată sportivă care împărtășește cu bucurie cunoștințele ei celor mici). După ce privesc și ascultă explicațiile, să-i vedeți ce se străduiesc la exerciții libere ori la aparate! Fiecare dintre ei dorește să se spună despre el că-i la fel ca „ziua bună care se cunoaște de dimineață". În toamnă, cei mai buni vor fi selecționați pentru lotul local, și vor face patru ani de pregătire. Mulți dintre acești mici sportivi (Botoșan Ernest, Moraru Ion, Mărgineanu Romulus, Stan Mirela, Munteanu Cornelia, Panfilie Maria) și-au dovedit încă de pe acum aptitudinile de sportivi.

★

E vacanță. De dimineața pînă seara tîrziu. Și cîte bucurii aduce miilor de elevi de pe întreg cuprinsul țării, fiecare dintre aceste zile!... Iată, v-am vorbit numai despre trei asemenea bucurii.

Constantin DIACONU

POPAS ÎN NEMURIRE

Poate vei trece vreodată pe Calea Severinului din Craiova. Drumul acesta duce spre nord la marele Combinat Chimic de la Isalnița, iar spre sud — la renumitele Uzine „Electroputere". Dacă vei merge să cunoști și aceste realizări ale patriei noastre socialiste, așa cum ai cunoscut hidrocentrala de la Bicaz, giganții metalurgici și siderurgici de la Hunedoara și Reșița, orașul petrochimiei Gheorghe Gheorghiu-Dej, oprește-te și intră și în clădirea cu numărul 9. E o clădire-muzeu. Dar fără ea, fără să vizitezi această clădire, nu vei putea înțelege cu inima tot ceea ce părinții tăi înalță astăzi pentru fericire, tot ceea ce cunoști și știi tu sub numele de construcții ale socialismului. Drumul spre zilele tale senine a început de mult. Documentele strînse aici, în clădirea fostului Consiliu militar din Craiova, acolo unde s-a judecat în iunie 1934 procesul celor mai buni fii ai poporului — comuniștii — sînt mărturii de luptă și izbîndă, de glorie nepieritoare ce a acoperit Partidul Comunist Român în lupta lui pentru fericirea poporului.

Fotografii vechi stau mărturie despre lucrările primului Congres de constituire a P.C.R. din 8 mai 1921. Un tablou mare surprinde momentul dramatic al uciderii greviștilor de la Lupeni.

Bugeac Viorel de la Școala generală de 8 ani nr. 11 s-a oprit în dreptul primului număr al ziarului „Scînteia" apărut la 15 august 1931.

Șotropa Dan, de la Școala medie nr. 1, Văduva Mirela, de la Școala generală de 8 ani nr. 21, Negrea Ionel de la Școala generală de 8 ani nr. 4, toți din orașul Craiova, s-au oprit în fața unei hărți care înfățișează diferite centre ale țării unde în 1933 au avut loc puternice greve ale muncitorilor ceferiști și petroliști. Un tablou uriaș completează în imagini zguduitoare eroicele lupte din 15—16 februarie 1933.

Pentru un moment grupul de copii care vizitează muzeul s-a oprit cu emoție în sala în care sînt expuse lucrările din iunie 1934 cînd s-a desfășurat la Craiova criminalul proces intentat de autoritățile burghezo-moșierești comuniștilor, conducători ai grevei.

Boxa acuzaților, masa consiliului de război, bara justiției, banca pe care au stat avocații apărării, băncile martorilor, banca invitaților consiliului de război la proces... Sînt aici numeroase fotocopii după documente ce atestă acțiunile de protest, prin care în acel an 1934 proletariatul din țară și de peste hotare s-a solidarizat cu eroii ceferiști.

Istoria se desfășoară sub ochii copiilor. Iată acum fotografii, articole, documente ale insurecției armate organizată și condusă de P.C.R.

Etapele istoriei contemporane aduc imagini cunoscute nouă: lupta poporului sub conducerea partidului pentru construirea socialismului.

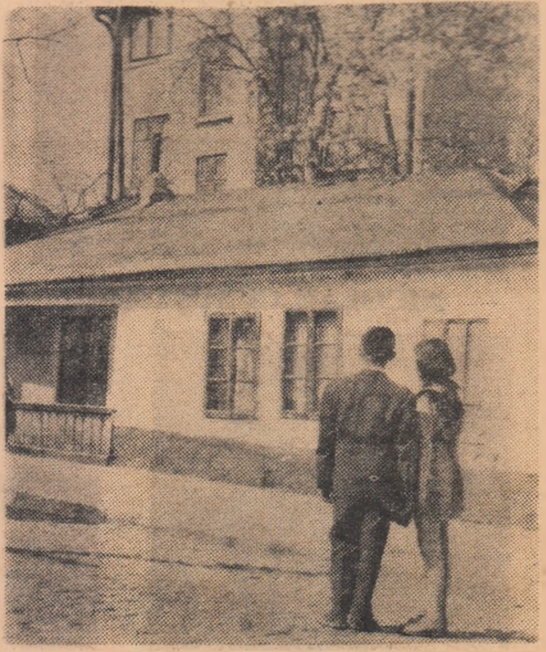
Soarele strălucește puternic, pătrunde prin ferestrele muzeului și tu ca vizitator ai senzația că ai făcut, pentru cîteva clipe, un popas în nemurire. Și fără vrerea ta, încerci o puternică senzație de liniște și echilibru. În anii grei de asuprire, partidul nostru a luptat, adunînd în jurul său poporul. Și a învins. În anii construcției socialismului partidul nostru ne călăuzește ferm, cu înțelepciune spre zile din ce în ce mai senine.

Și e firesc să fii mîndru că mama, sau tata, sau fratele sînt membrii ai gloriosului nostru partid.

Elena SKIBINSKI



Doftana este astăzi un muzeu. Un muzeu în care fiecare celulă, fiecare etaj, fiecare grilaj acuză. Un muzeu în care totul stă mărturie despre curajul și eroismul comuniștilor care în anii grei de asuprire au luptat și au învins.



In anii grei ai ilegalității, la periferiile Bucureștiului, în căsuțe ca acestea din fotografie, joase și sărăcăcioase, se tipărea ilegal „Scînteia". Astăzi ele sînt mărturii ale trecutului de luptă al partidului nostru.

Recunoștință pionierească

A devenit un fapt obișnuit pentru locuitorii orașului Carei să-i vadă pe pionierii de la școlile din localitate trecînd, din cînd în cînd, în grupuri, pe străzi, spre marginea orașului, lîngă marele parc, unde se înalță monumentul ridicat în amintirea și spre gloria ostașilor români care, în timpul războiului împotriva armatelor hitleriste, și-au jertfit viața pentru eliberarea patriei. Trec în grupuri, fete și băieți, împreună cu tovarășii instructori, cu tovarășii profesori, și se opresc în fața monumentului. Deși îl cunosc, de fiecare dată cînd îl privesc, încearcă, fiecare dintre ei o puternică emoție. Figurile ostașilor au ceva simplu, dar măreț, care impresionează. Cu emoție în suflet, copiii, pentru cinstirea memoriei acelora care s-au jertfit pentru ca ei să trăiască azi o viață frumoasă, liberă, își aduc prinosul recunoștinței lor, prin îngrijirea și păstrarea acestui monument. De multe ori ei sapă și plivesc rondurile din preajma monumentului, sădesc flori. Iar în zilele de sărbătoare, cu aceiași emoție în suflete, pionierii din Carei fac de gardă la monument.

Intr-una din zilele trecute i-am găsit la monument pe cîțiva dintre pionierii de la Școala generală de 8 ani nr. 2. Sădeau flori, curățau iarba dintre pietrele postamentului, amenajau gazoanele. Printre ei se aflau pionierii Haralambie Dorin, Mădărășan Florina, Rusan Călin, Macanu Monica și alții. Ciorică Adriana, care e și președintă de detașament, mi-a spus că această acțiune, pe care ei o desfășoară cel puțin de două ori pe lună, este una dintre cele mai îndrăgite. „Cînd ne apropiem de monument, cînd lucrăm la îngrijirea rondurilor și a gazonului, ne simțim parcă mai aproape cu sufletele și inimile noastre de aceia care s-au jertfit pentru ca țara noastră să fie liberă, pentru ca poporul nostru să trăiască viața de azi. Noi știm că le datorăm mult acestor eroi intrați în istorie. Avînd grijă de monument, ne exprimăm admirația față de ei, sentimentele de dragoste și respect pe care timpul nu le poate șterge, ci dimpotrivă le întărește în inimile noastre".

Sînt cuvintele unei pioniere, de la Școala generală de 8 ani nr. 2 din Carei, pentru care, ca pentru toți ceilalți colegi ai ei, îngrijirea acestui monument e o datorie de onoare pe care și-o îndeplinesc atît în timpul anului școlar, cît și pe timpul vacanțelor.

D. CONSTANTIN

PAGINĂ DE ISTORIE

Săptămîna trecută, în patria noastră s-a scris o nouă pagină de istorie. Înainte de a o citi în cartea de școală, puteți s-o vedeți și s-o simțiți în tot ce se întîmplă pe meleagurile României Socialiste, ai cărei cei mai tineri fii sînteți voi. Această pagină au scris-o comuniștii români, care conduc cu înțelepciune și devotament lupta și munca întregului popor pentru înflorirea necontenită a patriei noastre socialiste. Timp de șase zile (19—24 iulie 1965) la al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român, delegații trimiși de comuniștii din industrie și agricultură, din domeniul științei și culturii s-au sfătuit cum să muncească în viitor pentru ca poporul nostru să obțină noi succese pe drumul bunăstării și fericirii, încotro să-și îndrepte atenția pentru ca produsele industriei și agriculturii noastre să fie din ce în ce mai multe și mai reușite, pentru ca arta, cultura și știința noastră să înflorească pe măsura cerințelor, pentru ca voi să aveți condiții din ce în ce mai bune de învățătură și viață. Întregul nostru popor a urmărit cu atenție și cu dragoste aceste dezbateri, hotărît să înfăptuiască întocmai înțeleptele măsuri cuprinse în Raportul Comitetului Central, prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu, în Directivele cu privire la dezvoltarea economiei naționale în perioada 1966—1970 și în Directivele cu privire la valorificarea surselor energetice și electrificarea țării în urmatorii 10 ani. Astfel, la sfîrșitul planului de 5 ani, țara noastră va realiza în numai 24 de zile întreaga producție industrială a anului 1938 ! Cît privește agricultura, producția ei globală va crește în 1966—1970 cu circa 20 la sută față de media anilor 1961—1965. Noi și importante succese vor fi obținute în ceea ce privește îmbunătățirea condițiilor de trai al celor ce muncesc. Iată una din cifre : în perioada 1966—1970 se prevede construirea din fondurile statului a circa 300 000 de apartamente. Pentru voi, copii, s-au prevăzut noi înlesniri. De exemplu, începînd din noul an școlar, gratuitatea manualelor școlare se extinde la învățămîntul mediu.

De la tribuna Congresului, au fost adresate saluturi fierbinți partidelor comuniste și muncitorești frățești, oamenilor muncii din întreaga lume, afirmîndu-se încă o dată importanța pe care partidul nostru o dă unității țărilor socialiste, mișcării comuniste și muncitorești, a tuturor forțelor antiimperialiste.

Un fapt emoționant este că la acest Congres, comuniștii au hotărît, încă din prima zi a lucrărilor, ca partidul să poarte denumirea de Partidul Comunist Român, denumire care corespunde cel mai bine schimbărilor care au avut loc în societatea noastră, stadiului actual de dezvoltare a partidului, scopului său final — construirea societății comuniste. O dată cu aceasta, ei au hotărît ca numerotarea congreselor să înceapă de la Congresul din mai 1921, care a marcat crearea partidului marxist-leninist al clasei muncitoare din țara noastră. Prin aceste hotărîri, apare și mai clară continuitatea activității partidului nostru de-a lungul istoriei, activitate plină de eroism în slujba intereselor oamenilor muncii.

Lucrările Congresului au fost urmărite cu dragoste de noi toți. El a constituit un bilanț al marilor realizări de pînă acum și a dat poporului nostru cheia unor noi și importante izbînzi. Așa cum spunea tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., în cuvîntarea de încheiere a lucrărilor Congresului, „Poporul nostru liber și stăpîn pe soarta sa, construindu-și în mod conștient propria istorie, își va consacra întreaga capacitate și putere de muncă țelului măreț al realizării programului adoptat de Congresul al IX-lea al partidului, grăbind și mai mult mersul patriei noastre spre zările luminoase ale comunismului".

MEMBRII SUPLEANŢI AI COMITETULUI EXECUTIV AL C. C. AL P. C. R.


IOSIF BANC


MAXIM BERGHIANU


PETRE BLAJOVICI


DUMITRU COLIU


FLORIAN DĂNĂLACHE


IANOŞ FAZEKAŞ


MIHAI GERE


PETRE LUPU


ILIE VERDEŢ


VASILE VÎLCU

SECRETARI AI C. C. AL P. C. R.


MIHAI DALEA


MANEA MĂNESCU


VASILE PATILINEŢ


VIRGIL TROFIN

ÎNSEMNĂRI DE REPORTER

Abia răsărise soarele, și pe lanul de aproape 500 de hectare de la Bezastaia au poposit două autocamioane „Carpați". Din ele a coborît, vesel, un grup de cooperatori de la C.A.P. „23 August" din Băilești și 16 combineri cu ajutoarele lor. Printre ei — Alexandru Pungaru, Petre Vlad, Elena Gotoveanu, Marin Mateescu (și soția sa Elena), Viorica Cojocaru, Vasilica Oprea și mulți alții. S-au adunat repede în fața umbrarului, au discutat cîteva minute, apoi grupul s-a și împrăștiat : astăzi, ca în toate zilele de cînd a început recoltatul grîului, vor avea cu toții de lucru pînă seara cînd în comună se vor aprinde becurile electrice.

Viorica Cojocaru și Gheorghe Vițelaru, așezați în fața cîntarelor, și-au și pregătit carnețele pentru a înregisira greutatea sacilor plini cu boabe, care se și văd sosind de pe întinderea nesfîrșită a cîmpiei.

Lanurile de griu se leagănă cu spice grele în vîntul răcoros al dimineții. Combinele — argintii, fluturi uriași care au poposit în aurul lanului — așteaptă lacome să pornească din nou asaltul : pînă în seară, toate 16 vor trebui să recolteze peste 80 de hectare ! Cam 5 hectare de fiecare combină. Atît au recoltat în fiecare zi de cînd au început lucrul aici, la cooperativa agricolă din Băilești. Ba Carol Asproiu, Ștefan Berceanu și Marin Moșu, combineri fruntași, au reușit să depășească cu mult această suprafață.

Nea Ștefan Berceanu ridică privirea spre bolta cerului :

— E senin și azi, Marine.

— Dacă ține așa, pînă diseară facem mai mult de 5 hectare.

— Atunci, gata. Pornim !

Și iată că motoarele combinelor au început să duduie. Au pornit în grabă la lucru absorbind cu nesaț spicele de aur. În urma lanului care cu o clipă în urmă strălucea în soare, rămîn doar paiele și miriștea încă jilavă. Sacii cu boabe rotunde și dulci se umplu repede. Sus, de pe platformele combinelor, cooperatorii abia prididesc să-i scoată de la gura tobei. Lîngă cîntare, sacii plini poposesc pentru cîteva clipe, gata să ia drumul hambarelor. Cît e ziua de mare, toate cele 7 autocamioane ale băileștenilor fac drumul la hambare și înapoi de zeci de ori.

— Ce zici, tovarășe Jianu, începem cîntăritul sacilor ! se adresă Viorica președintelui cooperativei.

— Începem acuși. Băieți, aduceți sacii mai aproape.

In carnețele de evidență începe din nou să se înșire cifre după cifre...

— Bună recoltă ! spune Constantin Jianu.

— Foarte bună. Peste 3 000 de kilograme la hectar.

— Ați văzut ce înseamnă azotatul de amoniu și lucrul la timp ? Niciodată n-am avut o recoltă atît de bogată.

— Dacă și de la Faranga și de la Drumul Rastului (unde cooperativa mai are peste 400 de hectare cu grîu) obținem tot atîta, nici n-o să mai aibă loc în hambare.

Discuția despre recoltă, despre mersul lucrului se potolește, apoi se înfiripă din nou, apoi iar se parnește și tot așa pînă spre seară, tîrziu.

Și combinele pătrund tot mai adînc în lan, miriștea se face din ce în ce mai mare, iar autocamioanele încărcate doldora de saci aleargă neobosite, spre hambare, pe urma acestui pașnic atac în marea de aur.

E o bătălie ce se desfășoară intens, din zori pînă-n seară, pentru ca bogăția de aur a cîmpiei să fie recoltată la timp și fără nici o pierdere.

P.S. La cooperativa agricolă de producție din Băilești, regiunea Oltenia asaltul combinelor s-a încheiat cu succes încă de la data de 17 iulie, așa cum cooperatorii și-au luat angajamentul în cinstea celui de-al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român.

Ecaterina ROŞCA

BUCURII, BUCURII!

Ați citit vreodată cincizeci sau chiar o sută de scrisori de-ale copiilor într-o singură zi ? Nu, probabil că nu. Și-mi pare rău că nu știți ce-nseamnă lucrul acesta. Dar, o să încerc să vă spun eu.

Delia și Mariana

Cu vreo trei săptămîni în urmă, în trenul care pleca din Tg. Mureș spre tabăra de la Homorod Băi, printre mulți alți copii, se aflau și Mărgineanu Delia și Moldovan Mariana. Erau cam mîhnite. Pînă în ultimul moment, este drept, fuseseră bucuroase. Cînd au văzut însă că trenul pornește cu adevărat, în suflet li s-a strecurat un fel de regret. „Doar și orașul nostru este frumos, iar în tabăra locală atîtea activități interesante, se gîndeau ele. De ce a trebuit să plecăm în locuri necunoscute..." Dar au rămas în urmă gîndurile acestea și n-au trecut nici două zile de la sosirea în tabără și Delia împreună cu Mariana ne-au trimis o scrisoare. „Dacă ați ști cît de minunat este totul aici ! Avem 750 de prieteni. Nici nu știm cum trece ziua !".

Constructori și... constructori

Un băiețel stă aplecat peste un caiet de desen și tot îndreaptă cîte o linie, schimbă culorile. Este nerăbdător să termine desenul, dar nu poate. Blocul nou în care locuiește, i-a ieșit destul de bine (a desenat pînă și florile de la ferestre), dar îl ține pe loc blocul de alături, care tocmai se înalță. Cînd zice că e gata, schelele se mai ridică și încă un etaj trebuie desenat. Să arate blocul în desen numai așa, în construcție, nu se face. Pînă cînd se va deschide expoziția pe oraș cu lucrări ale copiilor, blocul va fi și el gata. Așa că băiețelul desenează pe măsură ce muncitorii construiesc. Vrea ca desenul lui să fie printre celelalte desene ale copiilor din Piatra Neamț, unul dintre cele mai frumoase, din care să se vadă mîndria și bucuria lui de a trăi într-un oraș atît de vechi și totuși atît de nou. „Știți, ne-a scris el, după ce s-a deschis expoziția, sînt tare fericit ! Toți vizitatorii s-au oprit la desenul meu. Le-a plăcut. Tare aș vrea ca într-o zi să pot cuprinde în culorile cele mai minunate, realizările toate ale poporului nostru, ale partidului drag".

Gata de plecare

„Gata !" Și mașinuța o pornește din garaj. Este drept, nu-i prea mare și nici nu face curse prea lungi (înconjoară parcul urmărită de larma veselă a copiilor), dar... este o mașină ! Și acesta nu-i lucru de glumă. Copiii o iau în serios, cum de altfel iau și leagănele sau celelalte jucării din întinsul parc de pe malul Jiului, care le stau la dispoziție în Tg. Jiu. „Cu toate acestea, și excursiile în afară de oraș ne pasionează. Sînt atît de multe de văzut, că nu ne ajunge... vacanța ! ne scrie Cosma Aurora. Peste tot întîlnim copii tot atît de bucuroși ca și noi..."

Vești bune

Nu știu cum sînt alți copii, dar Georgică ori de cîte ori se înnoiește cu ceva, se bucură tare mult și-i place să poarte noul obiect, să se mîndrească cu el. Ce-i drept îl și păstrează cu grijă. Ce să mai vorbim însă de ziua cînd s-a înnoit cu... o școală ! Da, Florescu Georgică din clasa a VII-a B, din comuna Ciofrîngeni, raionul Curtea de Argeș, chiar așa ne-a scris, că el și toții copiii din comună au trăit o mare bucurie : partidul le-a dăruit o școală nouă.

„Fac ce fac și-mi găsesc drum să trec prin fața noii clădiri. Parcă nu-mi vine să cred că-i atît de frumoasă !" ne-a scris el atunci. Apoi, am mai primit vești. Ba, că ei sînt prima clasă pe școală la învățătură, ba că sînt în mare zor cu înfrumusețarea, ba că se pregătesc pentru o excursie. Ce mai, numai vești bune.

Alta mai frumoasă nu-i!

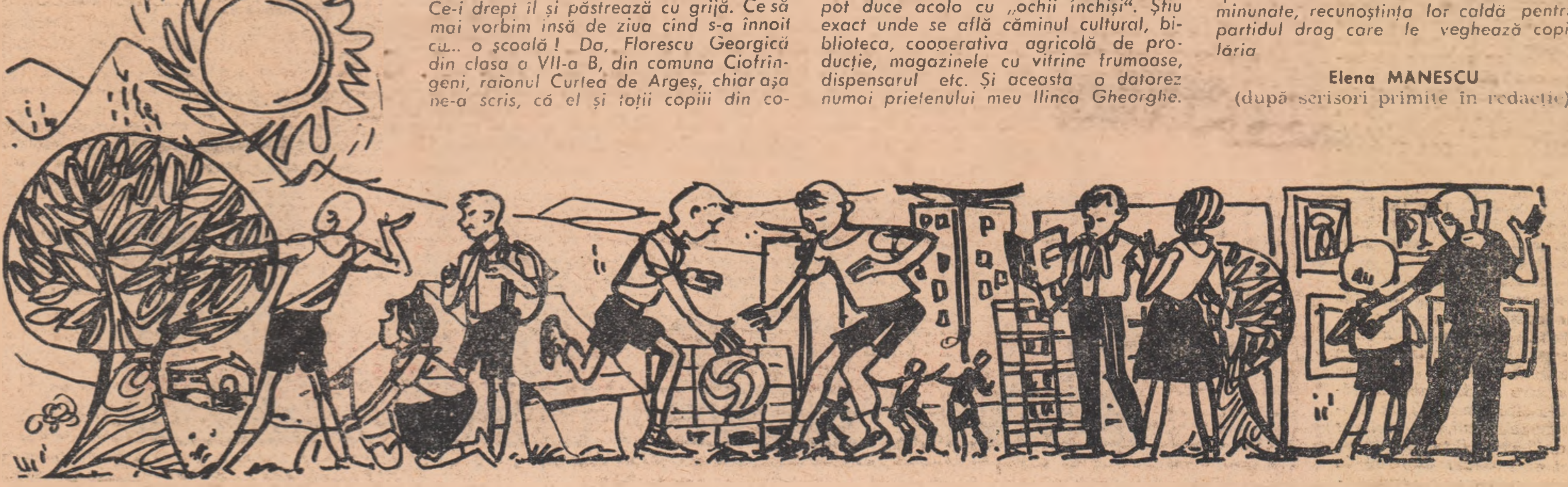
N-am fost niciodată în comuna Pîrșcoveni, raionul Balș. Dar vă spun că mă pot duce acolo cu „ochii închiși". Știu exact unde se află căminul cultural, biblioteca, cooperativa agricolă de producție, magazinele cu vitrine frumoase, dispensarul etc. Și aceasta o datorez numai prietenului meu Ilinca Gheorghe. El m-a invitat să vizitez comuna și ca să mă convingă că am de ce să mă ostenesc mi-a descris totul amănunțit. „Alta mai frumoasă nu-i, spune el. Dis-de-dimineață, păsăretul ascuns în tufișuri își drege glasul pregătind concertul dimineții. Se grăbește să nu i-o ia înainte aparatul de radio. Soarele se minunează de fiecare dată cînd își trimite razele de frumusețea satului nostru. Cît sîntem de mîndri de realizările anilor acestora..."

Ați înțeles, dragi prieteni, ce înseamnă să citești o sută de scrisori într-o zi ? Înseamnă să afli tot atîtea bucurii, înseamnă să auzi voci de copii care-și spun fericirea de a trăi în aceste zile minunate, recunoștința lor caldă pentru partidul drag care le veghează copilăria

Elena MANESCU
(după scrisori primite în redacție)



Culegerea plantelor medicinale e nu numai un mijloc de destindere în minunatul cadru natural, ci și o acțiune cu eficiență economică pe care acum, în zilele de vacanță, pionierii o desfășoară cu multă pasiune.



ÎN JURUL FOCULUI DE TABĂRĂ

Dacă cineva ar fi putut să se ridice pe verticală, sus de tot, deasupra meleagurilor patriei noastre dragi, în așa fel încît să aibă sub ochi întreaga hartă a țării, ar fi putut să vadă în ultimele două-trei seri dinaintea deschiderii lucrărilor celui de-al IX-lea Congres al P.C.R., și în serile următoare, un tablou feeric. Pe lingă milioanele de lumini ale orașelor și obiectivelor industriale, ale șantierelor și căilor de comunicație, ar fi văzut aprinzîndu-se, crescînd și arzînd mai în toate localitățile, în grădini și poienițe flăcările unor focuri vii, înălțîndu-și spre înalt pîlpîirile roșietice. Erau flăcările sutelor de focuri de tabără, aprinse de către pionieri în cinstea celui de-al IX-lea Congres al P. C. R. Focuri de tabără în Bărăgan și în Maramureș, pe plaiurile Moldovei și ale Banatului... Și în jurul fiecăruia dintre ele — pionierii și elevii, în haine de sărbătoare, cîntînd, recitînd poezii închinate partidului și patriei, dansînd, exteriorizîndu-și bucuria deplină a vieții fericite pe care o trăiesc.

★

Spre seara acelei zile, dinainte stabilită, numeroși pionieri și elevi din Ploiești au pornit, cu autobuzele, spre pădurea Păulești. Plecaseră la drum mai devreme, pentru ca să aibă timp să strîngă vreascuri. Dar în poienița în care au coborît, au găsit deja adunată o grămadă mare de vreascuri, împrejurul cărora încă mai trebăluiau autorii surprizei, un grup de pionieri de la Școala generală de 8 ani din Păulești.

— Am aflat de inițiativa voastră — le-au spus ei pionierilor din Ploiești — și ne-am gîndit că ar fi bine dacă am participa și noi la acest foc de tabără.

O dată cu lăsarea serii, în sunetul trompetelor și bătaia tobelor, sute de copii s-au strîns roată în jurul vreascurilor frumos aranjate într-un rug înalt. Din patru părți, patru pionieri au aprins deodată focul. Flacăra roșie s-a înălțat o dată cu imnul de slavă închinat partidului drag. Apoi tovarășul Ion Neamțu, primul secretar al Comitetului Orășenesc U.T.M. Ploiești, le-a vorbit despre importanța Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Român, despre marile realizări din țara noastră, despre grija pe care partidul o poartă tuturor copiilor. „Voi aveți în inimi, dragi copii, floarea copilăriei senine" le-a spus el. A vorbit și pioniera Munteanu Monica de la Școala generală de 8 ani nr. 21 din Ploiești : „Acum, în timpul acestui important eveniment, noi, pionierii și școlarii, ne simțim datori să ne înnoim angajamentul nostru solemn de a învăța cu sîrguință !".



Pionierii Floarea Gheorghe, Grigore Elena, Jipa Mihaela și Munteanu Monica au recitat versuri închinate partidului și patriei, orchestra și corul au făcut să răsune pădurea de cîntece. Soliștii instrumentiști, Badea Caliopia, Stoica Constanța, Andrei Florin au făcut să zboare de pe corzile viorii și ale mandolinei melodii vesele pionierești. O fetiță, pe nume Moldovan Daniela, a evoluat grațioasă într-un număr de balet. S-au spus glume și ghicitori, s-au încins hore repezi. Parcă erau o ceată de pitici veseli veniți la concurs.

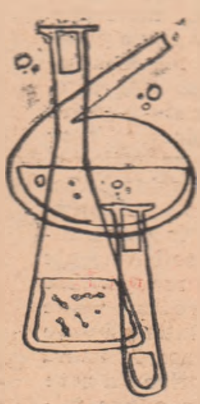
Și cînd ultimele pîlpîiri ale focului s-au stins încet, pionierii de la cele peste 20 de școli din orașul Ploiești au pornit încolonați spre autobuze, purtînd în priviri și în inimi bucuria copilăriei lor fericite.

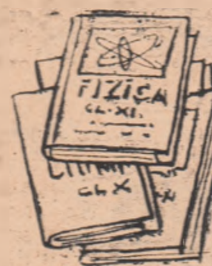
Marta CUIBUȘ

INSCRIPŢIE PE O CARTE DE ŞCOALĂ

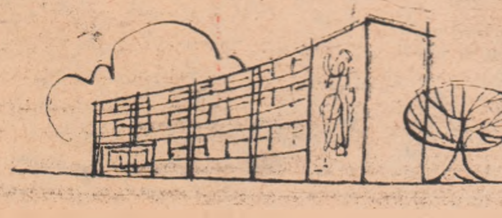
Ovidiu ZOTTA

Între veselul abecedar din prima clasă şi savantele file ale manualelor ultimei clase dinaintea examenului de maturitate, multe cărţi poposesc, cititorule, an de an, pe pupitrul tău şcolar, aducîndu-ţi solia tuturor ştiinţelor. În septembrie, le cercetezi curios şi chiar cu puţină teamă ; par complicate, anevoie de înţeles... Prin mai sau iunie, lucrurile stau cu totul altfel : cărţile acestea au devenit o parte din tine însuţi, ţi s-au destăinuit, adăugînd la creşterea ta ca vîrstă o creştere a isteţimii, a cunoaşterii lumii înconjurătoare. Nu e deci o prietenie de un an, ci de o viaţă ! Sînt cărţi de şcoală felurite : de istorie, de română, de matematică, de chimie, de fizică, de geografie... Le îmbraci ordonat, cu hîrtie albastră, şi pui eticheta cu numele tău. Nimic mai obişnuit : pui pe cartea de şcoală o etichetă cu numele tău. Operaţiunea asta, prin care îţi iei definitiv în stăpînire cartea de şcoală, durează cîteva secunde. Acestor cîteva secunde le corespund însă multe decenii de luptă a oamenilor muncii, conduşi de comunişti, pentru ca o dată cu mijloacele de producţie poporul să ia în stăpînire ceea ce a creat tot el, de-a lungul mileniilor, şi anume cultura ! Nu există azi, în patria noastră, copil de vîrstă şcolară care, în luna septembrie a fiecărui an, să nu-şi ia în stăpînire cărţile lui, locul lui în clasă, dreptul de-ai audia pe profesori. Pe harta patriei noastre, marile edificii industriale ale socialismului sînt înconjurate de o adevărată constelaţie de şcoli noi ! Congresul al VIII-lea al P.C.R. a hotărît, între altele, să se generalizeze învăţămîntul de 8 ani, să se introducă gratuitatea manualelor şcolare în clasele de la întîia la a opta, să fie construite 15 000 noi săli de clasă. Toate acestea au fost îndeplinite, iar în privinţa sălilor de clasă, s-au construit între 1960—1965 nu 15 000, ci 26 000 ! Şi iată, la Congresul al IX-lea al P.C.R., prin Raportul prezentat de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, partidul s-a adresat din nou, cu căldură şi dragoste, copiilor. În următorii ani, se va trece la pregătirea condiţiilor pentru mărirea duratei învăţămîntului obligatoriu. Aşadar, mai multă vreme petrecută pe băncile şcolii — mai multe şi mai temeinice cunoştinţe ! De asemenea, se va extinde învăţămîntul mediu, care va cuprinde licee de cultură generală şi licee de specialitate, adică licee industriale, agricole, economice, pedagogice. Deci, alături de variate cunoştinţe de cultură generală, în aceste licee elevii îşi vor putea însuşi o specialitate, o meserie, putînd, după absolvire, să lucreze ca tehnicieni sau să se înscrie în învăţămîntul superior. Iată cîte bucurii îţi vin în minte, cititorule, atunci cînd pui eticheta cu numele tău pe cartea şcolară... Trebuie să mai ştii că, începînd din noul an şcolar, gratuitatea manualelor şcolare se va extinde şi în învăţămîntul mediu ! Din fondurile statului, se vor construi pînă în 1970 încă 4 000 săli de clasă. Tot în această perioadă, vor fi date în folosinţă internate cu circa 54 000 de mii de locuri. Printre cele mai de seamă realizări destinate tinerei generaţii, se va înscrie, la loc de frunte, noul edificiu, grandios, al Institutului Politehnic din Bucureşti. Lucrările au şi început.





E luna iulie, e vacanţă, dar gîndurile vi se îndreaptă din ce în ce mai des spre şcoală, spre băncile voastre, spre tabla binecunoscută... Fiecare visează, emoţionat, teze admirabile, experienţe ingenioase la fizică şi la chimie, demonstraţii magistrale la matematică... Da, trebuie să faceţi toate acestea ! Va fi cel mai bun răspuns grijii care vi se poartă !



NOU IMBOLD ÎN MUNCĂ

În toate zilele în care s-au desfăşurat lucrările celui de-al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român, inimile oamenilor muncii din întreaga ţară, gîndurile cele mai bune au fost îndreptate spre marea sală din Piaţa Palatului.

În fabrici şi uzine, în mine şi şantiere, în instituţii de ştiinţă şi cultură, pe ogoare, oamenii muncii au urmărit cu interes emisiunile de radio şi televiziune, documentele apărute în presă. Tabloul măreţ al viitorului prezentat de tovarăşul Nicolae Ceauşescu în Raport a dat un nou imbold în muncă, a declanşat noi energii muncitorilor din toate sectoarele de activitate.

● Oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Bucureşti au raportat celui de-al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român că au încheiat bătălia recoltării celor 537 000 de hectare cu grîu şi alte păioase. Raioanele Zimnicea, Alexandria, Drăgăneşti Vlaşca, Urziceni, Giurgiu, Videle şi Roşiorii de Vede au fost printre primele care au încheiat lucrul.

● La Uzina „Republica" din Capitală, brigada de laminorişti condusă de maistrul Ion Petcu are înscrise pe graficul de producţie noi realizări. Numai într-o singură zi, muncitorii acestei brigăzi au obţinut în cinstea Congresului o depăşire de plan de 24,8 la sută, realizînd în plus 40 de tone de ţevi.

● O activitate însufleţită se desfăşoară în aceste zile şi pe şantierul gigantului de la Galaţi, Combinatul siderurgic „Gheorghe Gheorghiu-Dej". Uriaşa hală a laminorului freamătă de iureşul muncii sutelor de muncitori. Volumul de agregate moderne care se montează aici devine pe zi ce trece tot mai mare.

● Şi colectivul de muncă de la Rafinăria Dărmăneşti, regiunea Bacău, continuă cu avînt întrecerea socialistă pentru îndeplinirea angajamentelor. Numai în luna iulie, sectorul D.A. al acestei întreprinderi a dat peste prevederile planului 1 140 tone de benzină. Printre fruntaşii întrecerii întîlnim mulţi rafinori care în aceste zile muncesc cu avînt sporit pentru a cinsti cu noi succese Congresul partidului. Stelian Bucurică, Gheorghe Mocondureanu, Gh. Hazaparu, Anton Bortoş, C. Bulgaru şi alţii fac parte din rîndul acestora.



Încă de la începutul anului, tînărul Ion Turiac de la Uzina „Republica" din Capitală se numără printre muncitorii evidenţiaţi în întrecerea socialistă.
Acum, în zilele Congresului, cajele laminorului de 3 ţoli la care lucrează şi el au produs sute de metri ţeavă peste plan.



În uzină au sosit ziarele. Muncitorii din fotografie urmăresc lucrările Congresului cu atenţie.

Puternic răsunet internaţional

Zburau cu viteza luminii, pe toate lungimile de undă, peste toate meridianele lumii veşti despre lucrările celui de al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român.

Telegraful, telefonul, radioteleviziunea, cinematografia se întreceau în difuzarea ştirilor despre atmosfera impresionantă în care s-au dezbătut programul multilateral al dezvoltării României Socialiste, liniile directoare ale continuării pe o treaptă superioară a operei de desăvîrşire a construcţiei socialismului.

Nerăbdarea, interesul deosebit cu care întregul nostru popor urmărea lucrările desfăşurate în imensa şi moderna sală a Palatului Republicii nu dădea răgaz ziarelor să li se usuce cerneala pe ele. Abia ieşite din rotativă, îşi luau repede zborul pînă în cele mai depărtate sate ale ţării.

Cu viu interes erau aşteptate veştile şi peste hotare, unde patria noastră socialistă, Partidul Comunist Român se bucură de un înalt prestigiu. Ziare străine au publicat pagini întregi, numeroase articole care vorbeau despre succesele pe care poporul nostru le-a obţinut sub înţeleapta conducere a partidului precum şi despre claritatea ştiinţifică cu care se prevedeau victoriile viitoare.

Ziarul „Pravda" din U.R.S.S., de pildă, referindu-se la perspectivele luminoase ale ţării noastre scria : „În transformările istorice din ţară în anii puterii populare se văd măreţia şi puternica forţă vitală a orînduirii socialiste, triumful ideilor marxism-leninismului".

Ziare din China, printre care şi „Jenminjibao", referindu-se la succesele obţinute de ţara noastră în toate ramurile economiei, au subliniat faptul că producţia de cereale a crescut necontenit deşi în anumiţi ani condiţiile climaterice au fost nefavorabile.

Ziare din Londra apreciază că România face azi un nou pas imens pe calea sa spre prosperitate. În S.U.A., ziarele „New York Times" şi „Washington Post" au comentat datele cu privire la industrializarea ţării noastre şi au consemnat succesele obţinute de ţara noastră în politica externă, consecventă în apărarea păcii.

În Paris, Geneva, Viena, Roma, Phenian, Atena, Berlin, Budapesta, Tokio, Varşovia, Belgrad şi în multe alte oraşe ziarele îşi informau cititorii lor despre realizările măreţe din ţara noastră şi despre luminoasele perspective pe care le-a deschis Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român.

Sub titlul : „Maşinile şi utilajul românesc pe piaţa mondială", ziarul „The Guardian" din Birmania vorbeşte despre succesele poporului român în toate domeniile de activitate.

Aceste măreţe succese, care au creat un înalt prestigiu ţării noastre peste hotare, constituie temelia solidă a viitoarelor realizări hotărîte în cadrul lucrărilor de uriaşă importanţă istorică ale celui de al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român.





METALUL cu 1001 ÎNTREBUINȚĂRI

De inginer B. IANCONESCU

Totul este uimitor în viața cobaltului : vîrsta sa matusalemică, însușirile sale extraordinare, ascensiunea sa neobișnuită pînă la a deveni un rege neîncoronat al metalelor... Scoțîndu-l din anonimat abia în ultimile cîteva decenii, oamenii erau gata să uite că acest metal „nou" era cunoscut din cele mai vechi timpuri ! Într-adevăr, făcîndu-se analiza culorilor aplicate pe statuietele de lemn datînd din civilizația asiro-caldeeană, s-a constatat că principalul pigment folosit era cobaltul ! Datorită lui, statuietele aveau culoarea albastră și, tot datorită lui, aceste prețioase obiecte de artă s-au putut păstra de-a lungul mileniilor...

Dar asiro-caldeenii n-au fost singurii care foloseau — și deci, cunoșteau — cobaltul. Nenumărate oale funerare descoperite în piramidele faraonilor precum și minunate vase din sticlă datînd din epoca împăratului Adrian atestă că metalul *cel nou* era cunoscut și de către Egipteni, și de către Romani. Antichitatea l-a lăsat moștenire evului mediu. Folosirea cobaltului ca pigment se perpetuează, așadar, de-a lungul secolelor... Vestiții ceramiști și sticlari ai evului mediu creează cu ajutorul lui splendidele porțelanuri de Saxa și neîntrecutele cristaluri de Boemia pe care le întîlniți în muzee și în casele marilor colecționari. Și cîte alte comori de artă : porțelanurile chinezești, porțelanurile de Limoges, faianțele de Gien, toate își datoresc gloria măiestriei creatorilor lor, dar în același timp, științei cu care se foloseau infinitele nuanțe de albastru de cobalt, pentru realizarea lor. Dar ce să mergem așa de departe... Magia culorii de cobalt fascinează și pe sticlarii noștri, acești meșteri in plastica sticlei de la Pădurea Neagră sau Tomești și pe producătorii de porțelan de la Cluj a căror faimă a trecut de mult hotarele țării.



Și acum, cînd știm cîte ceva din istoria cobaltului, e cazul să ne întrebăm : de unde îi vine această denumire ? Ei bine, aflați că originea numelui metalului este, ca să spunem așa, misterioasă... Cobald, în folclorul german, era un fel de geniu rău al minelor, adică un fel de spiriduș răutăcios, care dădea mult de furcă minerilor din evul mediu, superstițioși nevoie mare. Cînd au dat de minereuri de cobalt, care semănau ca aspect cu cele de cupru, argint sau cositor, minerii au încercat să le prelucreze ca și pe celelalte minereuri pe care le extrăgeau din pămînt. Dar străduințele lor erau zadarnice. Minereul de cobalt se încăpățîna să reziste la încercările lor, mai ales că mijloacele de extracție și prelucrare erau în acea vreme destul de primitive. De aceea, minerii germani, crezîndu-se amăgiți de spiridușul cobalt, au denumit astfel și metalul pentru a exprima natura lui înșelătoare.

Mai puțin superstițios și bizuindu-se pe puterea științei, chimistul suedez Brandt a venit de hac „spiridușului" cobalt reușind să-l prepare în stare pură, pentru prima oară. Aceasta s-a întîmplat prin anul 1735. Dar trebuiau să mai treacă aproape două veacuri pînă cînd, în 1910, cobaltul și-a făcut debutul în metalurgie. Pasă-mi-te se constatase că el ameliora considerabil calitatea oțelurilor destinate producerii de mașini unelte cu tăiere rapidă. Iată, așadar, cobaltul lansat și în plină ascensiune.



În epoca cînd cobaltul intra pentru prima oară pe porțile uzinelor metalurgice, adică la începutul secolului XX, producția lui mondială era de vreo 300 tone anual. Cincizeci de ani mai tîrziu, cantitatea de metal extrasă ajungea la peste 12 500 tone, adică o producție de peste 40 ori mai mare. Trebuie să recunoaștem că puține metale au înregistrat o creștere a volumului producției și consumului atît de vertiginoasă. „Spiridușul" își arăta adevărata lui putere. Mereu i se descopereau noi și noi însușiri și prin urmare mereu noi posibilități de întrebuințare. De cînd însușirile acestea au fost date la iveală, aproape că nu mai există ramură de producție, care să se poată lipsi de serviciile prețiosului metal : metalurgia, mecanica, chimia, electrotehnica, tehnica nucleară, agricultura, biologia, medicina și multe altele.



Proprietățile magnetice ale cobaltului au dus la folosirea acestuia, pe scară largă, la fabricarea magneților permanenți. Azi aproape că nu există magneți permanenți în instalațiile electrotehnice care să nu aibă la bază aliaje ale cobaltului cu fierul, aluminiul, nichelul și cuprul.

În domeniul construcțiilor de mașini, cobaltul, aliat cu nichelul, cromul, fierul, volframul, cuprul și alte metale a pus la dispoziția industriei materiale cu proprietăți inegalabile. Așa, de pildă, există aliaje rezistente la temperaturi foarte ridicate, la uzură îndelungată și la variații mari de temperatură. Fără aceste aliaje, paletele turbinelor n-ar putea rezista la acțiunea vaporilor și gazelor fierbinți. Din aceleași motive, aliajele de cobalt se folosesc în cantități din ce în ce mai mari în construcția elementelor celor mai solicitate ale motoarelor avioanelor cu reacție. De curînd, s-a reușit să se producă aliaje de cobalt care își pot găsi întrebuințare în condiții de mare solicitare la uzură și în medii deosebit de corozive, în care alte metale s-ar distruge în cîteva minute. Așa, de pildă, dintr-un aliaj de cobalt, crom și fier se confecționează forme pentru turnare sub presiune, unele părți deosebit de solicitate pentru pompe de acizi, concasoare, cuptoare pentru arderea gipsului și altele.

Oțelurile rapide cu conținut de cobalt, cunoscute de mai multă vreme, continuă să fie folosite în mare măsură la uneltele de tăiat, al căror cuțit trebuie să reziste la încălzirile și abraziunile provocate de așchii.

O sumedenie de utilaje și piese ca frezele, lamele de foarfece, piese de pompe și de mori, dinți de excavatoare și piese de mașini minere sînt tratate la suprafață cu aliaje de cobalt sub formă de plăcuțe turnate care se sudează peste partea respectivă a utilajului ca să-i mărească duritatea.



Ar însemna să scriem un întreg volum și nu un singur și succint articol pentru ca să putem cuprinde toate utilizările cobaltului fie și numai în industria construcțiilor de mașini.

Orice adaus de cobalt într-un aliaj aduce o îmbunătățire neobișnuită a proprietăților acestuia și deci și a pieselor care se confecționează din el : o îmbunătățire a proprietăților mecanice (ca limitele de elasticitate și rezistență la oboseală), o îmbunătățire a proprietăților magnetice, așa cum am văzut mai sus. Unele aliaje de cobalt au un coeficient de dilatare foarte scăzut. De aceea sînt indicate la confecționarea de instrumente de precizie. Altele se pot lipi pe sticlă, fiind astfel deosebit de utile la fabricarea tuburilor electronice. Altele au o rezistență electrică superioară și se folosesc la confecționarea de rezistențe electrice ale aparatelor de încălzit.



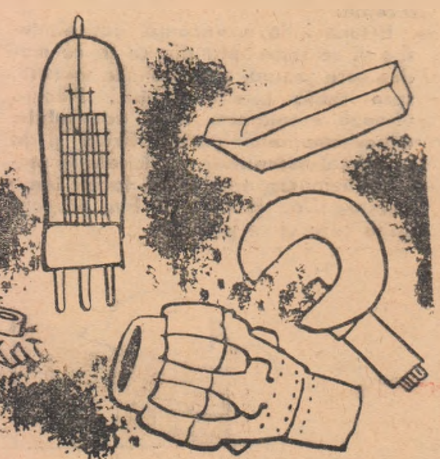
Scriind aceste rînduri, dragi cititori, ne uităm în jurul nostru și simțim puternic prezența cobaltului. Iată, *cerneala din stilou* conține compuși de cobalt, folosiți pe scară largă în industria de cerneluri și lacuri ca sicativ (adică produs care grăbește procesul de uscare). *Vaza de flori* pe care o avem în față are culoarea albastră care s-a obținut prin adăugarea în pasta de sticlă a oxidului de cobalt...

*

S-ar cuveni poate să încheiem, dar totuși nu ne putem reține să nu vă mai spunem cîteva lucruri deosebit de interesante despre spiridușul nostru... Mai întîi și întîi, că lipsa lui din pășunile unor regiuni duce la îmbolnăvirea gravă a animalelor cornute. Această lipsă se combate prin adaosuri de săruri de cobalt în hrana vitelor sau prin adaosul de compuși ai cobaltului în îngrășămintele ce se împrăștie pe sol. Fiind insensibil la acțiunea secrețiilor organismului omenesc, cobaltul se folosește în chirurgia osoasă și în stomatologie.

Și fiindcă sîntem în domeniul medicinii e bine să știți că în unele substanțe farmaceutice, ca de pildă vitamina B 12, cobaltul este prezent. În sfîrșit, cobalt 60, un izotop radioactiv creat de om în reactoare atomice, se folosește în locul radiului, în medicină, pentru tratarea unor boli. Este de peste 500 de ori mai ieftin decît radiul, dar are o intensitate radiantă egală.

Un metal cu o mie și una de întrebuințări ? Poate, deocamdată ! Fiindcă tehnica și știința îi pot deschide pe viitor drumul spre alte multe utilizări interesante.



CUPA „Scînteii pionierului" LA NATAȚIE



Iată-l în plină cursă pe concurentul Petre Marian (Școala generală de 8 ani nr. 130), care a realizat pe distanța de 33 m liber 26 sec, numărîndu-se astfel printre favoriții acestei probe.



Nerăbdători, entuziasmați, zeci și zeci de copii abia așteaptă să le vină rîndul la tobogan și să facă apoi cunoștință cu... apa !

LA START, 30 DE PIONIERI

I-am cunoscut vinerea trecută, la bazinul de înot, la Palatul pionierilor. Toți 30 învață la aceeași școală, la Școala generală de 8 ani nr. 181 **din raionul Grivița Roșie. Stoica Octavian a terminat acum clasa a V-a.** Constantinescu Vasile, **la fel.** Lungu Octavian **a trecut în clasa a V-a, iar Bujan** Mihai **în clasa a VII-a... I-am urmărit pe toți 30 în lupta cu secundele. La fiecare se vedea aceeași mare dorință : realizarea unei performanțe cît mai bune. Pe toți îi puteai auzi punînd aceeași întrebare : „ Eu cît am scos ?", „Eu ce timp am realizat ?" Arbitri satisfăceau cu plăcere curiozitatea micilor concurenți. Se bucurau și dînșii de performanțele promițătoare realizate de copii. Printre cei 30 de prieteni era și** Ionița Dan, **președintele unității, care aflînd că sînt de la „Scînteia pionierului" a ținut neapărat să ne facă următoarea declarație :** „Toți cei 30 de pionieri de la Școala generală de 8 ani nr. 181 dorim nespus de mult ca în acest an Cupa „Scînteii pionierului" la natație să fie cîștigată de raionul Grivița Roșie. Nu cunoaștem care sînt performanțele colegilor de la celelalte școli din raion. S-ar putea să fie mai bune ca ale noastre. În orice caz, noi ne pregătim ca la faza raională să ne prezentăm cît mai bine. La finală, raionul nostru trebuie să prezinte o echipă cît mai bună".

DIN NOU PREZENȚI LA „CUPĂ"

Amîndoi învață la Școala generală de 8 ani nr. 51 din raionul 23 August. Steriade Daniela a trecut acum în clasa a VII-a, iar fratele ei — Constantin, într-a VI-a. Pe amîndoi i-am cunoscut acum doi ani la finala celei de-a XIII-a ediții a Cupei „Scînteii pionierului". Atît Daniela cît și Constantin s-au clasat atunci pe locul IV, la 33 m liber. Erau fericiți pentru această victorie obținută în primul lor concurs oficial, mai ales că de prima lecție de înot nu-i despărțea decît două luni de zile.

Săptămîna trecută, întîlnindu-i la bazinul de înot de la Palatul pionierilor, am stat din nou de vorbă cu ei.

— Anul trecut nu v-am văzut la concurs. De ce ?

— Imediat după terminarea școlii am plecat la bunica, în provincie, de unde ne-am înapoiat numai la începerea școlii.

— Dar anul acesta ?

— Participăm din nou. Însă la... 66 m bras.

— Ați participat la faza pe tabără ?

— Da ! Eu am „scos" pe 66 m bras 1'25", iar Constantin — 1'06".

— Bravo ! Două performanțe promițătoare. Dacă vă veți antrena în continuare cu și mai multă sîrguință, sînt sigur că la 14 august am să vă întîlnesc din nou printre finaliști.

— Asta dorim și noi, însă... în primele trei locuri !

MULTIPLA CAMPIOANĂ, CRISTINA BALABAN,

Despre concursurile pe tabără

Stînd de vorbă cu multipla noastră campioană republicană la înot CRISTINA BALABAN, am rugat-o să comenteze performanțele realizate în concursurile fazei pe tabără.

— În primul rînd — a spus **Cristina Balaban** — această discuție mă face să retrăiesc amintiri de neuitat. Oare știți că la Cupa „Scînteii pionierului" a fost prima mea participare oficială ? ...Că la acest tradițional concurs am descoperit marea mea pasiune pentru natație ?

— Acest lucru nu l-am cunoscut. Însă performanțele dobîndite în anii ce au urmat confirmă pe deplin afirmațiile dv. Dar să revenim la tema discuției noastre.

— Da. În primul rînd, la această ediție mă impresionează numărul mare de participanți. Mulți dintre cei care participă în aceste zile la Cupa „Scînteii pionierului" au obținut în faza pe tabără performanțe promițătoare. M-aș referi la cîțiva dintre ei : Mandeș Silvia, de la Școala generală de 8 ani nr. 25 și Steriade Daniela, de la Școala generală de 8 ani nr. 51 — 1'25" la 66 m bras ; Popa Ilici, de la Școala medie nr. 10 — 1'03" la 66 m bras ; Manolescu Alexandru, Școala generală de 8 ani nr. 51 — 59" la 66 m liber ; Comnea Vasile, de la Școala generală de 8 ani nr. 153, 32" la 33 m liber ; Severin Romulus, Școala generală de 8 ani nr. 150 — 29" la 33 m liber.

N-aș rămîne de loc mirată dacă peste cîțiva ani cutare sau cutare campion va spune : **Știți că primele mele succese, primele mele victorii le-am dobîndit la Cupa „Scînteii pionierului" ?**

raid-reportaj de **Radu POPA**

O ÎNTRECERE AMICALĂ



O dată cu cîntecul cocoșilor, s-au sculat și copiii dintre cearșafuri, s-au spălat, apoi și-au luat echipamentul sportiv și s-au oprit cu bicicletele aproape de lunca Jugureanu, la marginea comunei. Veniseră și cei din clasele mai mici, să-și încurajeze favoriții, să admire întrecerile de ciclism. Și n-au venit degeaba, au avut ce admira. Lupta a fost strînsă, a dat multe emoții nu numai concurenților, ci și micilor spectatori. Dacă la distanța de 700 m plutonul era condus de Vasile Drăghici, la 900 m în fruntea plutonului era Niță Constantin. Abia cînd mai rămăsese de parcurs 50 m, Ionel Vlădescu s-a desprins din plutonul fruntaș trecînd astfel primul linia de sosire. Deși a fost o întrecere amicală, au participat foarte mulți concurenți, iar nouă, spectatorilor, ne-a oferit o adevărată demonstrație de ciclism.

OPREA ION
Școala generală de 8 ani nr. 1
com. Rușețu, reg. Galați

FINALA... BALONULUI ROTUND

Aci, în tabăra pionierilor și școlarilor Dîmbul Morii străjuită de brazii munților Bucegi, așezată pe minunata Vale a Timișului, aci, pe lîngă finalele de volei, de tenis de masă, s-a organizat și finala... balonului rotund.

Dar pînă să ajungem în finală (vorbesc în numele detașamentului nr. 1) a trebuit să învingem mai întîi puternica formație a detașamentelor nr. 3 și 7. Adversara noastră din finală — echipa detașamentului nr. 1 — s-a calificat și ea destul de greu, întrucît fiecare echipă dorea să ajungă în finală. Deși am luptat din primul minut și pînă la fluierul final — dornici cu orice preț să cîștigăm — totuși n-am putut învinge o echipă care a avut un portar „în formă", iar pe deasupra a practicat și un joc colectiv, simplu. Întîlnirea s-a terminat la egalitate : 1—1. Rezultatul îl consider just.

TRIFAN ADRIAN
Tabăra de pionieri și școlari
Dîmbul Morii



CRONICĂ

lui Trifan Adrian, cel mai bun fotbalist din tabăra Dîmbul Morii, reg. Brașov

Nu-i nici pictor, nici poet,
Nici ciclist, dar nici atlet.
Totuși, scrie pe teren
Cînd și cînd cîte-un poem.
Scrie, printre adversari,
Romburi, unghiuri, cercuri mari,
Saltă mingea chiar pe piept,
Iat-o pe bocancu-i drept,
Trage din viteza mare-i
Chiar la „rădăcina" barei.
Astfel, scrie pe teren
Deseori, cîte-un poem.
Vrea să-i scrie pîn' la anul
Fotbalului... tot romanul.

Nicolae BULGARU





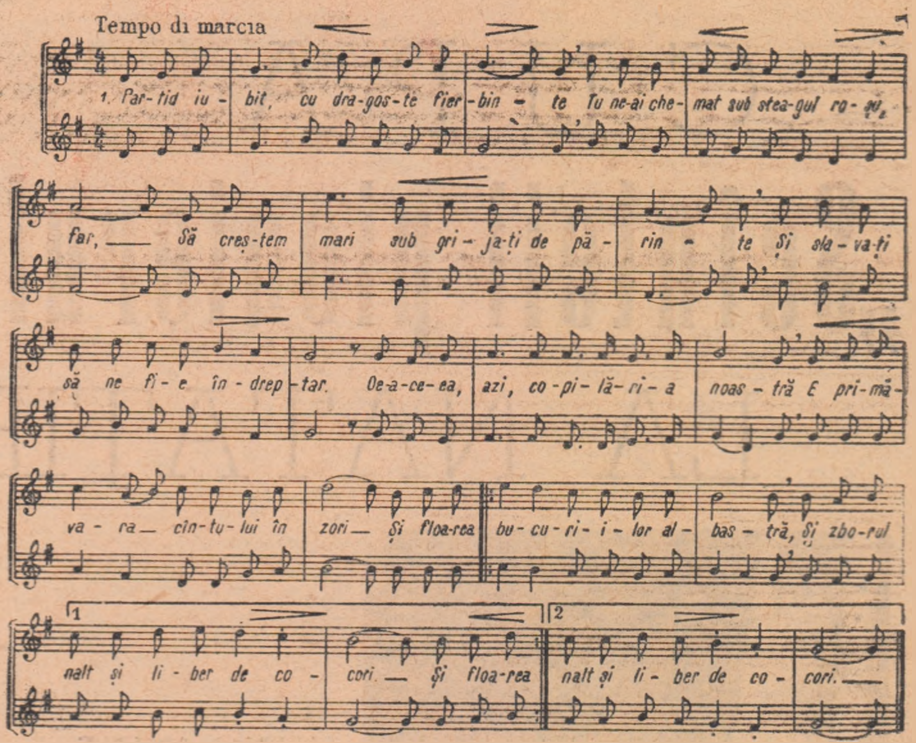
INCHINARE PARTIDULUI

Versuri : **Marta CUIBUȘ**
Muzica : **Valerian SIMION**

Partid iubit, cu dragoste fierbinte
Tu ne-ai chemat sub steagul roșu-far,
Să creștem mari sub grija-ți de părinte
Și slava-ți să ne fie îndreptar.

De-aceea, azi, copilăria noastră
E primăvara cîntului în zori
Și floarea bucuriilor-albastră,
Și zborul -nalt și liber de cocori.

Tu ne îndrumi cu-ncredere deplină
Noi te urmăm cu gînd pionieresc,
Sorbind puteri din marea ta lumină —
Partid al viselor ce se-mplinesc !



DIN LUCRĂRILE SOSITE LA CONCURSUL NOSTRU:

„PE TINE TE SLĂVIM, PARTID IUBIT"

ȚARA MEA

O grădină minunată,
Este astăzi țara mea,
Toate florile gingașe
Au îmbobocit în ea.

Nu sînt flori mirositoare,
Care înfloresc și mor
Ci e munca creatoare
A întregului popor.

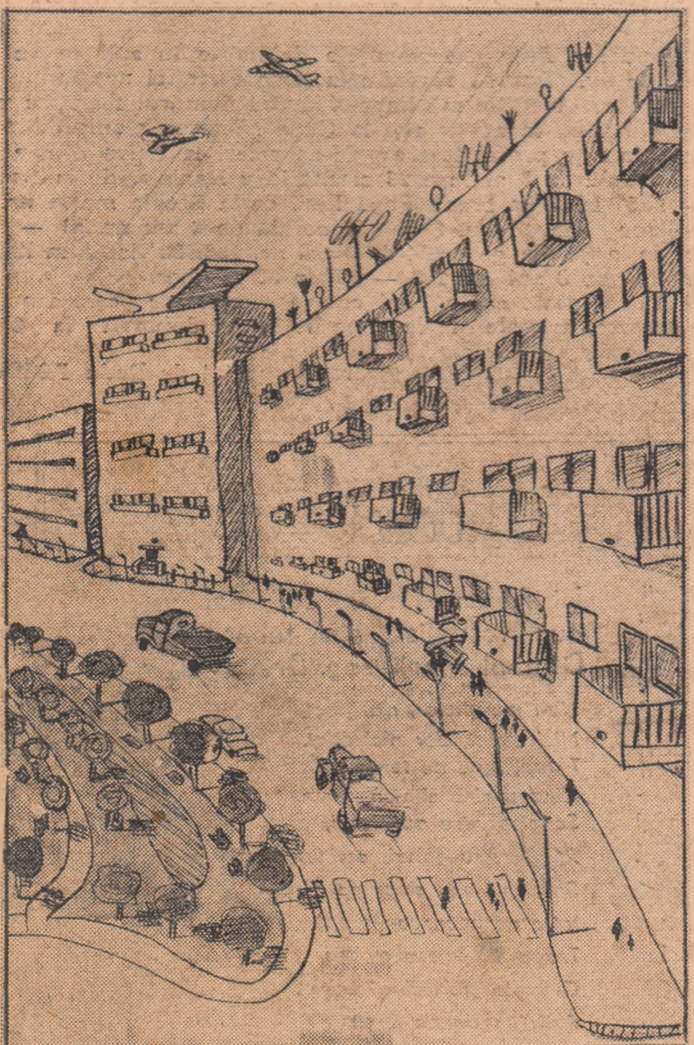
Pretutindeni de privești,
Sate noi, orașe cresc.
Munca, pacea, viața nouă
Peste toate stăpînesc.

Căci avem la cîrma țării
Drag partid biruitor,
Care ne îndrumă munca
Spre mai bine-n viitor.

Pentru cele ce ne-ai dat,
Mulțumesc, partid iubit,
Fiindcă datorită ție,
Viața noastră a-nflorit.

Și eu, drept recunoștință,
Am să-nvăț, să-nvăț mereu
Ca atunci cînd voi fi mare
Să devin osteanul tău !

BAICEA M. DANIELA
Școala generală de 8 ani,
comuna Bîrza,
raionul Băilești.



„CONSTRUCȚII NOI" desen executat de pionierul Cristian Florentin, clasa a VI-a B, Școala generală de 8 ani nr. 1, Pucioasa.

SLĂVESC PARTIDUL

Acum îmi caut cu sfială slova
și aș dori ca aripile ei
s-o poarte spre Banat și spre Moldova
și pe întreg cuprinsul patriei.

Aș vrea ca tot poporul să-mi audă
Acum, în cinstea scumpului partid,
Cuvintele-mi ce din respect și trudă
Cu bucurie azi le-am potrivit.

Căci viața nouă el ne-a dăruit
Și ne-a înseninat copilăria,
Noi școli, cămine el ne-a construit
Și ne-a adus în casă bucuria.

Partidule, iubit al meu părinte,
Eu sînt lăstarul tău înmugurit,
Și m-angajez ca și de azi-nainte
Muncind să te slăvesc neobosit !

COZMEI ION
Școala generală de 8 ani Arini,
com. Serbăuți, raionul Rădăuți,
reg. Succava.

O ZI DE VARĂ

...Se luminează de ziuă. În sat mai e încă liniște și soarele se ridică agale pe cer. Deodată, un cocoș își umflă penele de vreo cîteva ori, apoi, un cîine latră ascutit, prelung. Se aude o voce de femeie : „Vasilico ! Cumătro ! Haideți mai repede, că acuș rămînem în urmă !" Cele două se vede că au înțeles și au ieșit îndată. Apoi, grupuri, grupuri de cooperatori se îndreaptă spre locul de muncă. Unii se duc la grădina din vale. Ce plăcut e să privești această grădină !

Pe malul Buzăului care curge lin, se vede o întinsă cîmpie de straturi. Se vede și chipul înalt al brigadierului. Noi îi zicem „nea Lică". El arată cooperatorilor ce au de făcut. De la fierărie se aud zgomote. E ciocanul lui nea Badiu Creangă. La sectorul zootehnic îngrijitorii au muls vacile și se pregătesc să meargă cu ele la pășunat. Vițeii zbiară după mamele lor. Ingrijitorii îi duc la iarbă proaspătă.

La prînz, pe ulițele satului apar grupuri de cooperatori. Îi salutăm și mergem să facem o baie. Nici nu ajungem bine la gîrlă și ne întîmpină chiote și rîsete de copii. Unul a luat cu el un cățeluș și l-a băgat în apă să vadă cum înoată. Alții se ung cu nămol din cap pînă-n picioare și apoi sar în rîu. Ne-am mai plimbat și în alte locuri pînă a venit seara. Cooperatorii se întorc acasă urmînd carele încărcate cu roade. Oamenii își răcoresc arșița gîtului la fîntîna primitoare, cu apă limpede și rece. Curînd apare luna. Mai tîrziu, una cîte una, se sting luminile. Doar la căminul cultural, mai e lumină. Flăcăii și fetele, tinerii cooperatori, dau un spectacol în cinstea celui de-al IX-lea Congres al P.C.R. De undeva se aude un cîntec din caval — o doină. Versul ei dulce se stinge încet, încet. Apoi totul se învăluie în pătura neagră a nopții. Peste tot domnește o adîncă liniște.

PURNAVEL I. MARIOARA
com. Ibrianu, raionul Făurei.



Iată-l, măi, îl am în mînă,



Chiar de intră-n vizuină,



De aici nu mai îmi scapă.



...Unde dai și unde crapă !

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București Piața „Scînteii", tele fon 17 60 10, 17 60 20 ; Tiparul: : Combinatul Poligrafic „Casa Scînt eii" 40631